

Fájdalomvasárnap

1.

Mintha a táj is ki lenne fordítva.

A déli utcák csöndje,
a tűző nap, a fák
nyugalma –

mindent magaddal vittél
a múltba.

2.

Négy-öt éves kisfiú.
A homokozóban ül,
apró lapáttal a kezében.

Hátrahajtott fejjel,
hunyorogva

nézi az eget

FARKAS Arnold Levente , testkenyér,

üresen, pócsmegyer, húsz ja-
nuár huszonhat, vasárnap,
a világ vége, gondolat,
ha tér és idő elmarad,
a nyelv szájpadróláshoz tapad,
nem beszélnek az angyalok
arról, amiről hallgatok,
talán éppen a csönd vagyok,
megelőzöm a teremtést,
lerajzolom a szenvedést,
a sebezhetetlen sebészt

második, pócsmegyer,
 húsz március öt, csü-
 törtök, tulajdonképpen
 nem érdekel,
 képzeljük el, hogy
 a világ egy vers,
 ismétlődő szavak
 vannak benne, aki-
 től a mérleget kérte,
 örök idő,
 angyalok szárnyán
 néma jel, fekete-fehér
 lehetőség a szürke száj-
 ban a szürke nyelv
 alatt a szürke csönd,
 ismétlődő mondatok,
 telefonálnom kellene,
 barátaim és ellenségeim
 emlékezete homályos
 tükör, homorú egy másik
 változat szerint,
 kenyér a test, ha bor a vér,
 halott történetet mesél
 az életidegen számár,
 törött tükör által homály
 lepi el az árnyékokat,
 törvény szülte szabályokat
 simogat lázongva kezem,
 felejtésre emlékezem,
 apácák térde koptyatja
 a templom kövét, alatta
 ismeretlen átok lakik,
 imába borít valakit
 a nem létezés látszata,
 árnyéktalan a csönd
 szaga

étterem, szigetmonostor,
 húsz február hat, csü-
 törtök, az étlapon
 a test kenyér, mellette
 áll, hogy mennyit ér,
 ha integetnek végtagok,
 a feltámadás elmarad,
 emészd meg halkán ön-
 magad, majd összerak-
 nak angyalok, borraivaló
 a kárhozat, a néma
 csöndje mosogat,
 a harag napja jóllakott

vénséges, pócsmegyer, húsz
 január huszonnyolc, kedd,
 vénséges vén a múlt kútja,
 tükröződik abban arca
 annak, ki a kutat ásta,
 nem érez semmit a halott,
 örökkévaló angyalok
 úszkálnak, miként a hal ott,
 ahol arca tükröződött
 annak, aki megfertőzött
 tévedés és hiba között

a zord sors, pócsmegyer,
 húsz március huszonhat,
 csütörtök, testkenyér, borvér,
 halott madarak, közelség,
 távolság, felsorolás, néma
 vers, a hallgatás felé vezető
 ösvény szavakkal kikövezett
 szándék és lehetőség,
 persze nem erről van szó,
 szavak között mozdulat

szenképes, pócsmegyer,
 húsz március kettő, hétfő,
 szerettem volna némi
 pénzt, persze a tavasz
 megelőzi gondolatban a té-
 tova tél nevét, a hiány,
 idézi az egyik kínai
 a másik kínait,
 olyan, mint a bölcsesség
 a görögöknél,
 látszat és láttatás

, nem tudni,

farkasos, pócsmegyer,
 húsz február tizenket-
 tő, szerda, néha az ol-
 vasóra gondol, aki ha-
 zudik, történetet szeretne,
 mégse kaphat mást,
 csak mondatokat,
 hideg csöndbe harap a haj-
 nal, aztán a némaság,
 aztán a hallgatás,
 üresség öntözi szélét,
 tétova látszat

nyavalya, sziget-
 monostor, húsz feb-
 ruár tíz, hétfő,
 szabályok nélkül
 nincs művészet, sza-
 bályok nélkül
 ezt a verset
 megírom ugyan,
 mégse lesz szép,
 szabálytalan, mint
 ősszel az ég

némaság, pócs-
megyer, húsz feb-
ruár tíz, hétfő,
a láthatatlan
tükörképét
összezavarja
a látható,
bőrönd a csönd,
a nyelv alatt
sérült mondatok,
a vers halott

méltóság, pócsmegyer, húsz
február nyolc, szombat,
igyekszem megőrizni hideg-
véretem, mondja a férfi
a készülékben, nem kell
mindent olyan komolyan
venni, mondja a nő a készü-
lék előtt, mindenki bekaphat-
ja, gondolja jézus a kereszten,
testrészdarabkák, közel en-
gedi a kamera a nézőt
a szereplőhöz, szabályok
nélkül nincs művészet,
talán nincs igaza annak,
aki mondta, mégis jó, amit
mondott, összezavarja
a láthatatlan tükörképét
a látszat, nem tudni, mit
érezett a halandó temeté-
sén a halhatatlan, angya-
lok és szűz gyermekek lak-
ják a teremtés előttit,
türelemre tanít a múlandó
időben az örökkévaló,
szerelem és háború szüle-
tik annak az ismeretlen-
nek a vágyaiból, aki
a név előtti csöndben ho-
mokba rajzolja a szél
jelét, alaktalan a forma,
fölösleges, sérült monda-
tok a nyelv alatt, az u-
tolsó sor olvashatatlan,
mint a tavasz harmat